

شاہ مردان شیرِ یزدان قوّتِ پروردگار
لافتیٰ الّا علی لاسیف الّا ذوالفقار

جنگنامۂ حضرت علی کرّم اللہ وجہہ

یعنی

جنگِ قندور

من تصنیفِ غلام نبی شیخ منڈھول

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب مہاراج گنج بازار

(شاخ، مائیسمہ بازار امیرا کدل - رزیڈنسی روڈ امیرا کدل سرینگر)

"نعمانی پریس دہلی"

نمو تازہ کر باغ دین رسولؐ
نعوت تمو کانن لگا او مقبول
تمن پر ہزاران درود و سلام
چھوٹم چار یار رسول انام
بر اصحاب و بر آل پاکی رسولؐ
بوین رحمت بے حساب نزول
بعد از حمد و نعت نبی گوتی کر
دلوسا اتیوان سے لعل رنگ

نہ یکت عزم چھوٹم نیزہ بازو بجنگ
زسر تازہ پنیم مہ مغز و دماغ
چھوٹوہ بس رغبت تر از وہ اندرم جنگ
روایت کرن صاحب جاہ قدر
بہ حضرتن لبرو فتح روز بدر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

جنگنامہ حضرت علیؑ

حمد تس چھوئیں پاک پروردگار
کرون آفریدہ بہ لیل و نہار

تھون بے ستون آسمان بپای
فروزندہ از مہر انور نمای

کرن بر فلک آشکارا ملک
ستارن ذرن روشی بر فلک

کرون تم زمین آپسے پٹ تیار
برون از گل و سنبل و لالہ زار

انن انبیا تم برون از حساب
کرن ختم بر سید کامیاب

حقن شوق تمندہ زمین زمان
کرن آفریدہ فلک بے گمان

سو نور محمدؐ اول پیدہ گو
تمی نور نشہ کائنات پیدہ گو

در آخر زمان سوی رسالتمابؐ
سپون جلوہ گر چون مہ و آفتاب

کرون جا بجا دین خود آشکار
لدن تم سر بت پرستان بدار

خلیفہ اول تمندو وی راست گو
ابوبکر صدیق فرخندہ خو

دوم صاحب عدل باشد عمرؓ
تریم باحیا شاہ عثمان بفر

چھوڑ ورم علی شاہ دلدل سوار
جہان پہلوان حیدر نامدار

دران جنگ بوجہل بدروزگار
سمین دو تن نامور و نامدار
وچھنت زور بازو وی [illegible]
زمین [illegible] شمر [illegible]
و [illegible] نجھوا
[illegible] بجہل [illegible]

نمن بدرین [illegible] نحوار
[illegible] بدروزگار
[illegible] بہاز عذاب [illegible]
نمن [illegible] تیراب
البچا [illegible] سمی خون [illegible]
[illegible] پادشاہ
دلاور شہاہ صاحب عز و جاہ

تمن کافرس لشکر بیشمار
ہزاران پیادہ ہزاران سوار

رعیت تمسند آس پژ مالدار
گمت راضِ بر عدل آن شہریار

بکن شہرسی گرد دایی یل
بہر جا چھوتت فاصلہ میل میل

بگردِ شہر چار کوہ بربن
تفرز در نظر تا بچرخ برین

تمن کوہنی رنگ بن بن جدا
یکی سرخ دیگر سفید و سیاہ

چھوزورم سبز رنگ فیروز کاخ
سٹھاہ در بلندی مہیب و فراخ

ببہ قلعہ کرمت بنا بے شمار
چھہ لشکر تمن ہنز ہزاران ہزار

غرض شہر تمسند بمثل بہار
بہر جا گل و سنبل و لالہ زار

درین شہر تختال بد روزگار
بنزدِ شہنشاہِ ظالم شعار

اندر ژاوبیش شہِ کافران
تھون سر تنجہ تم سر آستان

ودن تم بنزدیک آن شہریار
بزاری کرن جامتی پارہ پار

پتھر پیوسپن سخت بیہوش جان
تمنس بدرگس گورنگ زعفران

بہوش بیت دیس شہریارن یہ حال
ژہ کیباہ گومتن چھوی میون قیل و قال

ودن چھوک بزاری ژہ بے آب و تاب
ژہ کم مشکلن یوت کرمرنت خراب

بنن ناؤ ون چھوک کتنگوئے جوان
بجلدی مہ نشِ کرتہ و لول عیان

کمتس ... غالب وکینہ ور
... بدرار شنہ
... حال خود
... چھوپرحال رنج
... نامعلوم
... ناملار

محمد نبی نکاص ... نجیر الورا
سیعون دراعرب بن سعد و اسکار
کران از جہو سوی وین نجوا
لدن سوی ... بر بستان بلار
عرب ... نکا ور و باختن
مسلمان کران ... سر
خراسان تمام اس لات و منات
وفا مت تمن پرے کرن دو و ... زنت
وی تس چھوکی نامور پہلوان
علی و لی حیدر پاکشان
برادر چھوتی عاجس سوی دلیر
ہر جان بلکمان تمہ بزیر
یلان بلہ چھو در عرصہ کارزار
ہزاران دیون ازنہ از ذوالفقار
کران نعرہ مانند رعد بہار
گڑھن لرزہ شہر پرن فی حصار
می مارہ گرد خاصہ میمانوی پدر
می خبر رس ... سوبر
پچی شہریارن ... گمت کفن
نہ ماروی ... مرژی چھوک زنی

مه چهوم بوزمت پیشتر این کلام — سپین بیده در مکه خیر الانام (صلی)

چهو آزرده خلقن کرین بیشمار — علیؑ ولی حیدر نامدار

دپس تام تختالن اے پادشاه — خبردار گرژه واته یتو خواه نخواه

چه تس اٹ دوه نکر جانی بجنگ — اتی لشکراه ہت انی سخت تنگ

ژه کر جاره جوئی بینو دلولی ! — رٹت انه ناوون جناب علیؑ

دپس پادشاهن ژه کیاه چهوئی گمان — ہزاران مه چهیم زور ور پہلوان

گر ژهم خواهش یدوے علی پہلوان — دلیران اته کهیاده ناوون امان

ازان پس این خلعتاه اک ززر — ولن سوی به تختال بیداد گو

زہبر سکونت متس اک مکان — دتس پادشاهن برای امان

ازان پس شہن انه ناوون وزیر — دیئی تس ژه ون مشوره دلپذیر

کرن کانخه دلیره چهو رستم روان — رٹت انه ناوون علیؑ پہلوان

دپس تم وزیرن چهو ماسرسری — کرن بستہ آنن جناب علیؑ

گمانه مه کریتهو ژه اے شهریار — مه تل فتنه ناحق مه کر کارزار

بہت چهوک ژه خوش پاٹ بر تخت زر — مه کرات کنوی اے شه نامور

مه کرات کلاس کنوی زیاده غرور — مه آنن اشه دین و دنیا بشور

ویتن چهوکی ہنجن ہای بے اعتبار
دیپن تس وزیرس کرے تا کار
کرن حاضران از غضب تم سخت
کرئی نعره کیں از سینه بزور
کهتش از غضب براز برات بم
بیم لوزرت سوال سپین کینه ور

چهوکس پادشاهس مه سینس بجال
سہ پیوسته به لشکر بجنگ و جدال
بہت به اسے به نزدیک شاه
دپیان ناذرس میکد نامدار

دیون پادشاهس آسی شهریار

زهر کنہ بن کار حیدر نج جہن
بیازی میون جان پادر جہن
روایت کرن صاحب با خبر
نبیب اندرس خیر البشر (ص)
سوی مسجد آیک سپین سے خباب (صلی)
زبیہ نماز آن رسالتمآب
بمسجد جمع اس اصحاب دین
اسپ باجماعت نماز نشین
ازان پس جنابن ردرج دیان
ازان بیس جنابن پیغمبرن بیان
بیان وعظ خاطن یتھ بتھ ال
بیس از وعظ کرنہ جنابن بتھ سول
سپس اکھاه از بد عوت سوال
دوبین اکھاه از بہر انتکار
بجنگل گتہ زمن از بہر انتکار
مہ حیمہ از دیوس نیت بو چھیوں بیلدار

5

گنډلن تم کمر هیچو شیر ژمان | تولن نیزه در دست اندر زمان

وتهت دراو مانند دیو رجیم | گلن تس وچهت اس شیران زبیم

زلشکر دتس پادشاهن شه تاس | تمی پهلوانان جنگی اساس

وتهت دراو ازبیش شاه جهان | دو منزل یکن گوچو شیر ژیان

سخن مختصر بعد یک سه زراه | به یثرب زمین وات تم کینه خواه

در انجاز بهر شه بوتراب | کرک مشوره از گرفتن شتاب

دیک یدگر هو باشکوه تمام | مقابل بنز دشه نیکنام

چهه ژیر زور در عربکی پهلوان | تمن سیت آنو نه تاب و توان

گرهو ماره مطلب آسه نیزه کره | بنزد شهنشاه خیر البشر (صلی)

چهو بهتر کرو جنگس منز قرار | علیؑ وانه یتو بهر سیر و شکار

نمون بسته کر تهن بنز دیک شاه | لبو تس نش تازه بخشایشاه

یهوی مشوره پیوک در دل پسند | کهٹن بیٹ در جنگله تم نژند

دلو ساقیو چهوس بوبے آب و تاب | پے چای چهم مغز گمیت خراب

دتم ول انت چای خوشبو چهه | وننٔ داستان اده بو همه

آغاز داستان

پیتن دست بستہ بشاہ جہان
ازان جملہ ادیم پیتن عذر خواه
مہ حتی آسود در دل یہوی مدعا
کرہ از بو دعوت تھو دتوہ قبول
منور کرو خانہ می یار سول
جنابن دیپ لے اخ مہربان (صلی)

سود در دانہ گو یاکہ در درصدف
غرض فرت جنگلس ہر طرف
کرن جنگس گو عنان بر عنان
بجنگل روان گو ہو بادمان
تولن نیزه در دست گرز و حسام
دزن جف بران اشتر خوش خرام
کمر بستہ بر عزم بزم شکار
رتہھ دراو سوی ادریم نامدار
بجنگل زه گژه ان شکار راه روان

نهکت واتونت جایه سوی نامدار | پینت میکد بد گهر پر شرار
وچهون فوج بسیار خنجر گذار | سراسیمه گوا دهم نامدار
وتهت آ دمیکد چو شیر شکار | بنزدیک آن ادهم نامدار
دپن تس که اے پهلوان زمان | ژه ماچهے خبر از علی پهلوان
بنن ناد ون چهوک ژه کس نامدار | کنوی زان کرن چهوک ژه شیر و شکار
به بوزت سپن پهلوان در عجب | دپن تس که اے کافر بے ادب
ژ کیاه با علی چهوی غرض مختصر | مه نش ون بجلدی ایچ تو شنجر
به قندور اک پادشاہ دلیر | مقابل تس درائو مانند شیر
چهوتس فوج بسیار خنجر گذار | چهل لچه پیاده چهل لچه سوار
تسندی بو چهوس خاصه اک پهلوان | نمی سوز مست چهوس بو بتو بگیمان
بمن بسته کرت علی پهلوان | به تیغ و بگرز و عمود و سنان
دیم نصف شاهی سو شاه جهان | عطا بیه کرم دختر دلستان
یله گوش کر پهلوان به حال | کهتوس خشم از بسکه زهر هلال
سپن نار زن هیچو آتش تمام | دپن تس که اے کافر بدلگام
دبس تم که اے پهلوان نامور | مه چهوم ناد میکد باین کر و فر

وتن چهوکی سخن های بے اعتبار
بیر سر مازه بیت علی نامدار
چهوکی ایرنی بو علی پهلوان
خذر کرم تسی ون بیک کرامان
دمت ون لو اندر دم ذوالفقار
بمعه فوج همت واتاوت بنار
نمنی یام نام علی گو بلو گوش
سمهاه شادمان گو پنن صحت بوتی
کرن کریک فوجس یکبارگی
ایو ول یس پرم کرد بارگی
وتهت آ ویکبار فوج شیر
ریک در میان ادهم دلپذیر
وجهت حضرت ادهمن ایتج
بسوی خداوند ارض و سما

6

سرن تسم الصد زاری وانسار
سنجن یاری از حضرت کردگار
سر یاری باز و ور و قوت عطی
پنن دشمنن پیش و دنیم مه فتح
سهین د سهین ازر و انجیل
سهین پسن ار اه ارض
دوم چهوم ژه چهوم دن لبه چهوس
هنگه زان شیها دن تران نبس
ونت بی رکرن تیغ تران جبس اندر
دوان کافران زاد و جبس اندر
به سکرن تهونه جولان شتاب
وجهت سیکدیس بیاده گوه اضطراب
لوان بت صفس سو غران پلنگ
سکه ان جوان روان اسو نت بیدر
به سو دوان اسو مانند شیر
سکه نسوی بالا سکه سوی زیر

الہی بیان کرس بادشاہ خیبر الیٰ شرح
سہ مہر بادوری دمرہین پیٹھ ظفر
بوزک چھکھ تہ سہ کافر ہزاران ہزار
چھکھ بتہ جای فضل چانی زوی بکار
ونت پتہ کڈن تیغ الماس رنگ
چین ہنند کافر تمی ہیبدرنگ
سہ کرن جاری از کافران جوی خون
سہ اسہ سپیون کافران سرنگون
سہ کرن مارہ از کافران
زہ سپاس نمہ کرن نیم جان

کرن مارہ کافر ہزاران ہزار
وچھت مردی آن یلہ نامور
نظر میکدن کر بران پہلوان
دون گو بنزدیک آن پہلوان
فرشتہ ژہ چھوک ای جہان پہلوان
دپس تم ژہ ای کافر زشت کار
علیؑ ولی حیدر نامدار
ہزاران دمک دردم ذوالفقار
ژلک کتو گلک ون ز قہر خدا
کنن یام گو میکس این کلام
کھتوس پتہ غضب از حرارت السبر
کرو حملہ ساری یسار و یمین
وتھت آو یک حملہ فوج شریر
تمن کنو وچھت آن یل نامدار
الٰہی ژہ چھوی حال من آشکار

سپن تودہ مردن گیر و دار
رہت گے کفاران دوزخ اثر
زہیبت تمس پیدہ گو لرزجان
دپن تس ژہ پیٹھ پی دلس چھوم گمان
لڈن چھوک ژہ بالشکر بیکران
بہ گو قدرت قادر کردگار
بو چھوس ای ستمگار بد روزگار
مہ ڈر چھو منہ از آتش آب و نار
بااین تیغ بران کری سر جدا
ازان پہلوان حیدر نیکنام
کروان قہر بفوج دوزخ اثر
رٹن درمیان ادہم پاکدین
رٹک درمیان ادہم دلپذیر
سپن عذرخواہ سوی پروردگار
بجز تو ندارم کسے یادگار!

زہ سپاس نمہ کرن نیم جان
زہ سپاس نمہ زخمی کرن بانجب
نظر کرتہ زہ ای صاحب نامور
چھو سہ منصور و ادہم نر برین
سہ کہ تس زانبیل جبرین
تمہ این سی ہمنشین
چھو سہ روزہ ون و

7

کران جنگ بو ادہم نامدار
در آخر گس زخمہا بیشمار
ازان زخمہا خون جاری پین
پین ناتوان سوی باری دین
الٰہی بدرگاہ خیر الانام
زمین دست بستہ درود سلام
کرس الٰہی میانہ چانی خدام

زجنگ و ز تیغ و رتیر و حسام
ونت پی دن سجدہ سوی خدا
رتھ کافرو تس کرو کی سر جدا
ریتھ یارط چھوی رسم دور زمان
حذر کر ژہ از گردش آسمان

چھونہ روزہ دن باکسی برقرار
زتنک یام سر از تن نامدار
دران شہر قند و زنزدیک شاہ
ڈژن میکسں دختر نازنین
ببیت کن یلہ گو سواد ہم شہید
ازین غم زرد گو جہان آفتاب
نبر دطریہ از غم شہ تابندہ ماہ
زماتم تولن در جہان شور و شر
سپن در تفکر رسالتماب صلعم
زہر شکار آن شہ خوش خرام
صحابہ سپن اندران غم اسیر
بمسجد نبی ع باصحابہ کرام
کرن حکم باقنبر رض کامیاب
دس قنبرن جلد آب زلال
دل آزردہ گوان شہ بوتراب

ایذاو نوشت و روز اہسند چھو کار
زلت سگے کفاران بدروزگار
تھوک پیشکش آں سر نیک خواہ
ببیہ سیم و زر لعل جوہر نگین
رٹن جای در زیر عرش مجید
وست در زمین گو سوبے آب و تاب
ولت ماتمک جامہ ہای سیاہ
بمسجد چھو پراران سو خیر البشر صلعم
پلے ادہم نامور کامیاب
کیاو آونہ ونہ سپن وقت شام
پلے ادہم نامور شیر گیر
گری آسو حیدر ع شہ نیکنام
مہ از آتش چھوم سٹھاہ اضطراب
لگوک تلخ چت ہیچو زہر بلال
دپن قنبرس دم انت سر دآب

بمسجد بزرد رسالتماب رحمہ
گرے دراو جل حیدر بوتراب
چھو در پیش امت نبر کیاہ ہم
دلن زانوتس تل کھنت تر
پین درنج بلہ تلخ گانس سواب
علی ع ولی حیدر بوتراب
نگوس تلخ تراوت زھنک یام تام
دس قنبرن آب سرد آن زمان

بدروازہ مسجد علی ع وا نو یام
بریی بیس زرخسار خون قطرہ تام
اندر زاو نزدیک خیر الانام
کن دست بستہ ادای سلام
یعنا بن نظر کر بسوی علی ع
و چھون خون جاری زروی علی

8

خبابن و تیس سرشت نبی ع رکاب
زروی لعو خون سیچکن ان خباب
بپیش حیدر ع ان سر حبیب سرو آب
بیکین تلخ باست سر بے آب و تاب
تگور تلخ نیت لعب سر اضطراب
گرہ سہ نیت جھیم سر اضطراب
بیس خون چشمان سہ ناسوب

خبابن و سیب ادہم سعود رنگذار
سپن بارہ بیشک صحابو وری زار زار
وتہ اونت صحابو وجابہ سرکہ پارہ پار
دریغا کجا ادہم نازنین
دریغا کجا اہل بیت پاکدین
دریغا کجا ادہم نامدار
دریغا کجا ان گرامی شعار

وچهین کافران لوده انبر جهت
پیمبنت بهمیت کمبن زبن بمپت
سپین در نکلس ته لغر ته ادب
سر آر بانت ادهم سر کا بیاب
غرض ویو رودر وتشت جناب سعد لبعد
پے ادهم نامور سپی سپین [illegible]
وچهین جابجا پتسس نه زد دیک ودر
ہزاران فرتسس ناموره
ہزاران او هم سر

غرض در مدینه سپین شور و شر
و دن ادهمن چار نور البصر
غرض با صحابه جناب رسول صلے
سر راه وچوک اسپ ادهم بزار
و دان آو آن اسپ والا مقام
کرن سب اشارات ادهم بیان
جنابن صحابن ته باون تمام
صحابو بلیه بوز یتو هیو بیان
جگر چاک گے چار نور البصر
هتو بابه کت شابه نندر پیے
هتو بابه گره دراک اهر سکار
گرک آنجنابن ستهاه دلدهی
سخن مختصر شاه دلدل سوار
وچهن جابجا گرد ران مرغزار
وچهن مرده کافر هزاران هزار

پئے ماتم ادهمِ نامور
گرهن تی وچهت پاره پاره جگر
بصحرا کپن گے ستهاه دل ملول
زلبس زخمها سوی کمت و نفگار
کرن آنجنابس ادای سلام
سپین باره سوی نامور پهلوان
چهو بیچاره کمت ادهمِ نیکنام
پتهر پے وست تم سپس نیمهان
اماماں عالی سپین چشمه تر
مشت اس گئی کیا زه هندر گمے
نیو ول چه حضرت کران انتظار
بمن غم زدن تم کری آگهی
کهست دلدلس گو بران کو مهار
تفکت وانو در وادی کارزار
کمت سرخ میدان بمانند زار

بکبره و تن او هم سر جلوه گر
ہزاران فرشته کمت شبانه
ملایک صفا صف بصد انتباه
کمت آسمان رده زیر لغزاب
بحضرت تنی حبیب در جواب
بلیه وانو لغوزان سلام و جواب
9
کنن یام گو حیدرس سوی کلام
پتهر پیو وست گوس منذن شام
وست بر زمین پیو سوے اختیار
ونک جلد حور و سوانذر کنار
ونک شربت آب حیوان مس
بحر ته لفزنا بکیوان مس
بهوش ویه حیدر نامور
گریه تولن سخت تر شور و شر
ز بر لغرے برادر یه حال شاه
کوی کم زه ات مر دی مرتیه
کی دشمناه اسو پهو بر کلام
یه زه پر به آمتن بر سر انقام
زه پر به او ن کم تن پر شرار
پهو کم زه تر اوی تن پیل دار

فرشتو نہان کرُ بتربت زمین
سخن مختصر آن دُرِ نازنین
نمازہ جنازہ کرت گے ادا
پیغمبران پیشوایانہ شیر خدا
کرون شست وشو یاہ ملکی نوبت
فرشتو بناوکی تنا مت قبر
دفن کئندو دی کرنہ سار دی قبول
اگریتہ سو تچیند ریش دل ملول

خدایس برآن برآن تربت نامدار
تھون ہر زمان رحمت بیشمار
سو اسپ گرامی تُرُو نند نازنین
برآن تربتس بوزِ تس ہمنشین
علی ؑ ولی تیند ر بوتراب
روان گو بقند ور بے ابر و تاب

۱۰

بحکم خُدا آن تن نامور
دُپن اے برادر بمن گوشدار
تمس نش گمُت آسو تحتال خوار
دُپن تس ایئ شاہمردان بجنگ
بپنُو بچارہ کر اے شہ نامدار
تمی سوزمت میکد بد اساس
گھست آسو پٹھ مرغزارس اندر
دتھت آؤ میکد مہ نش مختصر
رٹت بو نمن پیش شاہ جہان
تہ بوزت ودُم مہ جگر سخت تر
ہزاران کرم مارہ از کافران
لگم زخم ہا بر بدن بیشمار
دتھت آؤ جلد میکد بدگُہر
مقدر یہ آسوم بروز ازل
ون کرتم مہ از دست خود نست فنی

سپُن در تکلم ازان خوشخبر
بقند واک کافراہ شہریار
زبہر تو اے شیر پروردگار
ہتمن فوج ولشکر کری سخت تنگ
رٹت انہ ناوُن سو شیر شکار
ہتمن پہلوانان جنگی شش ساس
بو واتس شکارہ کران بیجبد
علی صاحبن مارہ چھے کنیھ خبر
مقاتل ہمیس دراؤ اندر جہان
کڈم تیغ بر لشکر بدگہر
بہ تیغ بہ نیزہ بہ گرزِ گران!
دتم سجدہ سوی خداوندگار
زخنجر بسجدہ جدا کر نہ سر
تہ واتم سپُن تت نہ ہرگز بدل
دفن در زمین چھوم یہی آرزوی

[illegible]

[illegible]

عمس پٹ تمن غم پیون بیشمار
هرن اشس بماند ابر بهار

اول پیوک از بهر عمه سو غم
دوم بیخبر از پدر بد ستم

زبس غم سین تم سٹهاه بیقرار
به پیش محمدؐ و دن گے بزار

زدرد جگر چاک جامن کروک
سو محشر تمو خاص و عامن کرک

تهند حال ڈیلنٹ و دن آسمان
تزلزل سیتی در زمین و زمان

جنابؐ رٹن هنته اندر کنار
بشفقت تمن بوسه ها بیشمار

کرن نه بیه ٹر مدارا ه تمن
دین چهوک و دن کیا زه توه از ستم

بدین سان کرن کیازه چهو گریه زار
وینو دل سیتی مه جگر پاره پار

کروک عرض اے سرو دین مدار
زدرد و غم سٹهاه اس گمت بیقرار

اول حضرت او همن پٹے نه آؤ
دویم شاه مردان نیتی تس گیاو

سیتی کیاه تمن نامداران دکان
نه و ن اے شهنشاه کون و مکان

یه بوزن در اندیشه گو تاجدار
پے ادهم و حیدر نامدار

ز چشم مبارک گهر سو بار گو
بدل ملتجی سوی جبار گو

که اے پاک معبود پروردگار
چهوکت جایه آن حیدر نامدار

و دن از خدا آو روح الامین
خبر برت بدرگاه سلطان دین

غرض جب ٹیکین خبر المان
سر اسر و بن هیسٹین کون و مکان
به بوزن شهنشاه کون دیم جوان
دل سے از درد و یاران بیان
هرن سر سر و یک داستان
بنر جب ٹیکین و یک داستان

11

جنابن و یک حیدر نامدار
بقند درگو من پڑے کار زار
مقابل ملی شهر کوی شهر یار
چهو تس فوج و لشکر زحد بیشمار
کرد و جنگ پڑا قیل و قال
گرگهو ملک قند در پڑے کار زار

زمین سیتی لرزه در غاره سنگ
پکن درای ساری دیران جنگ
پیتن جمع تره ساس اندر قیاس
صحابه سپاهان جتی ال کس
سلاح و سلب همت کمر بسته تنگ
امام و یاری کرکی سر جنگ
و نهت اے همت گرز و تیغ و حسام
جمی بو نفرمان خیر الانام

زہول دلیران نصرت مآب — نہان گشتہ شیر و درندو دواب
غرض از مدینہ باین قدر و شان — روانہ گو آن شاہ کون و مکان
بیت کن بلہ حیدرؑ نامدار — پس از دفن آن اژدھسم نامدار
روانہ سپن ہیچو شیر شکار — بقندور مانند باد بہار
ژلن گو بان راہ دور و دراز — گھے بر نشیب و گھے بر فراز
بروز و لشب ہیچو دیوانہ گان — نہ آرام یکدم نہ آب و نہ نان
دلی بلہ بوچہ تس لگن بیقیاس — کھون آسو ناچارہ جنگلک سی گاس
سخن مختصر بعد رنج و عذاب — بقندور واتو آن شہ بوترابؑ
وچھون شہر سی گرد دریای نیل — پہر جا چھونت فاصلہ میل میل
نہ تت ناو نہ تت کدل زنیہار — مگر قلعہ کر مت بنا بے شمار
ترن تارہ کر کانسہ جرات اکور — پہر جا گر زان آب و دریا بشور
سپن در تفکر شہ بوترابؑ — وچھون یام پر شور دریای آب
کرون با دل خود بہوی مشورہ — بصد قہر بو نالہ حیدرؑ کرہ
ونت ئی کرون نعرہ سہمناک — کہ گویا وست آسمان پیونجاک
ازان نعرہ گو شہر سی زلزلہ — وست آئے کوہ و بیابان ڈولہ

پچے جنگ آمادہ با صد طرب
گمر اسہ امت بہ فوج عرب
مزان خلق ساری بہ تہ کی کی رے
اگر بیاکی کر بگاہ بر ھی ہش گزغ
یسن شہر سی منز قیامت پڑیڑ
نہ کرکسا کر یہ نعرہ شدید
نہ تونکی پانوان اکی اکس کی دیتی
تنین کا زن نعرہ یا مت سپون

ازان پس ستے کافر نابکار
کھست گے قالیس بمانند نار
نظر دور تر او کی چھوکی اک جوان
گکر وس پٹ کھست ہیچو شیر ژیان
بشکل و شمائل بمثل ھژبر
بہوی نعرہ زن آسو مانند ابر

[illegible]

ولی راز اک چھوم بدل سہ نہان
نہ بوزرت سین شاد ساری کفان
ونک تس نشہ سر بسر ماجرا
ونک تس نشہ ماجرا سر بسر
کرن حکم تم ناخدا این بغور
دوان ناخد گے بجلدی روان
نظر کر چھو کتھو قادر کارساز
چھو بانس انتھو تس ہمہ کاروبار
ولو ساقیو چھوس بو در اضطراب
دتم چای پر شیر نندر ژلیم
بلہ برکنار رکھتو سو شیر جبار
بکین واتو بر درگہ شہریار
اندر ژاؤ نزدیک شاہ جہان
ولی شیر مردان بعقل و ہنر
رچھن قاصدانہ کہ تعظیم شاہ

دُنن چھوم بنزدیک شاہ جہان
دون گے بنزدیک آن شہریار
نہ بوزرت سین شاد آن بذگاہ
نہ بوزرت سین خوش شہ بدگہر
گریو نا وانیون دلاور ہپور
انک تارہ تارت سو عالی نشان
چھو کتھو جبلہ گر پانہ سوی بے نیاز
گہے صلح گہ جنگ گاہے فرار
پے چای غالب گمت چھوم سہ خواب
ونت داستان علی دل فلولم
دژن جف سین دلدس بٹ سوار
بینھو وتھوز دلدل چو شیر شکار
بمانند آشفتہ فیل دمان
سٹھاہ آسوز یرک سو عالی گہر
ستادہ سین از دربارگاہ

نغز شنہ سین خوش آن ایران خوش کلام
دین نیس ژہ چھوکس ناسور فیکیار ایام
فضا رشیس پیر نظر تا گہان
بران دلدل نزبز رد سیکیان
سین وہ دل وود اسی ایران بادیئے
دین کیاہ عجیب اسنز خوش تماشے
دین ایلیو اسی کرائے عجیب زاد
ولے اک کرشاہ چھوم سہ ژوز دل ایراد
دین جیب عید دران بورہ اے پادشاہ
دین جیب چھوکی وران سہ ژنش انو خواہ
غرض کیاہ ژہ چھوکی سے ناسور ایلیون
سین دپیس ہ ژنس روان
دیر وود اودہ روزن اسی عالی گہر ہم
دین نامہ این الشرف نعل وہ ہم
غرض اک دو صیبہ ژہ

دل من سین پیچ پروانہ وار
گرفتار بر سپ تو رئے سوار
سین دلخزین لیس عدد نامدار
دین تس کہ رائے نامور شہریار
بر تشبید ژچھوم ژو از بیان و دل
نی ایز مس پرہ ژو گی مشتغل
نہ امستد ہم سین چھوو سین لود ور دریت
تہ پیہانس لکہ لو نہار راہ کریت
بیہ دیتھس نزدیک دُلدُل سوار
دین دلدلس کتو مہ کی گوش لگاو
مہ کمک ژہ شاہس بجلد بہان
ولی ات انزیچھم کرن امتحان
بمیدان یلہ نعرہ حیدر کرہ
کفار زن پیا شود محشر کرہ

ہموی چھوی سر حیدرِ کامیاب
شہن دپہ سوی شہ بوتراب
تت اندر سر ادھم پہلوان
چھوی پیش شاہس تہ بیگمان
اکھ بروتھ ظلمت اکی نی زرد
ازان یس نچم شہ نامور
چِھل پچھ پیادہ چِھل پچھ سوار
ہم چھوم فوج دِت گرزِ بیشمار

بلہ میانو نعرہ زہ واتی بگوش | دوان مہ نہ شہ ایزہ بجوش و خروش
کنن دُلدُلس گو سو تُند کلام | سپُن دلخزین اشتر خوش خرام
ونت تس از انجایل نامور | بیتھن پیہ نبز دشہ بد گہر
بفرشِ گرامی کرُن تم قرار | بنز دیک آن شاہ ظالم شعار
تمو کافرو دُلدُل تیز گام | تھوکھ بستہ کرت بزنجیر تام
شتہس با علی ہتو کرُن گفتگو | دِپن تس کہ اے نامور نیکخو
زہ مہمان چھوک کیاہ دِتن چھومہ ازا | تدیمی توہی میمان گرنفراز
دِپس تم کہ پادشہ نامدار | اسی بوزہ آن حیدرؑ نامدار
رٹت آنہ ناوت دلیرن الخفہ | رٹت آنہ ناوت سو شیرن الخفہ
بہ کنت بوزتھن اس گمت شاد کام | ولی ہیم شہرس زہ چھوی صبح و شام
اسئی ما محمدؐ بجنگ آوری | دُڈاوی سو شہرس بزور آوری
چھ پُر زور ورعزبکی پہلوان | تمن سیت تسبر اینہ روی جہان
ولی یُدمہ دپہ ہم گرژھہ بیدرنگ | انہ سیت پانس بو فوج فرنگ
دِپس پادشاہن زہ اے نامدار | ہمیشہ توہی میمان غمخوار تہ یار
چھوکیاہ غم اگر بیہ رسولِ خداؐ | بفوج گران با تمامی سپاہ

علی صاحبِ نام تت کنی نظر
سپُن تہ زیس غم سپُن مبتلا
کرن تہ دِلس گرس زبر و زبر
بچشم مبارکی جہان تس سیاہ
ورنیہ کیاہ چِھن حال تس کیاہ زرد
گلابی رخس تس سپُن لاجورد

۱۴

بتس اُرو دنیش ورنس اضطراب
سر قنبار غم گو اے تت بوتراب
سبب آنکہ ونن اے شاہ نامدار
سپُن شاہ دُلدُل سوار
پہ چھونہ سرس تھوکھ بسگام
سر سود در دل حیدرِ نیکنام

[illegible]

ته بوزِت سیُن خشمگین مرتضی
وَنن از غضب نس که اے بد دعا
وَنن چهوک سگ سنمن یمی لے اغیار
وَنین چهوک سگ سه میکدس کاشعر سوز
وَنه میٹھ مر و میڑو دے بزاران ہزار
سرنه ژهن علیؑ از پیکار زار
سروی ژه مدو دی کرکی قهر میدان
ہزاران ژه میٹھ پهلوان
سرن صف نزاران سیکن خشمگین

ته بوزِت دِل آزرده گو شهریار
غلامس دِین گرژه تخشم و قهر
مه آسوم گمانه چهو بڈ پهلوان
مگر کر نه زانم چهور و باه لنگ
ته بوزِت بجلدی دِفن گو غلام
دُپن تس هی واتو اک پهلوان
نمی دچهو سر شاه مردان علیؑ
دُپن پادشاهس که اے شهریار
ته بوزِت سیُن خشمگین شهریار
کنن یام گو میکدس سوی کلام
وَنهت دراوُ در دست رٹِت تیغ کین
پیتهن پیو نزدیک شاه جهان
دُپن پادشاهس که اے شهریار
بزور و بقوت تخشم و قهر
قسم چهوم زعزّ و لات و منات

کهتوس خشم بر میکدِ نامدار
انن نادرت میکد بدگهر
دلیر و دلاور بزور و توان
سهس سیٹھ درامُت مقابل جنگ
وَنن میکدس شهر یارن پیام
ز ملک فرنگ نزدِ شاه جهان
رٹِت پیُس ژه آنت بروشندلی
یه چهو بنه سر شاه دلدل سوار
دُپن مه انن میکد پر شرار
سراپا سپُن هیچو آتش تمام
بنزدیک حیدر یل پاکدین
برهنه رٹت تیغ بو از نیام
همیشه بوین چان دشمن فرار
رٹُم مه سر حیدرؑ نامور
وَنُم پُز بلاشک اُپز کرچه بات

ته بوزِت سوسکند سیکن خشمگین
سمران از جگس بنگ بها بار بار
وَنین از غضب نخب بزرت شاه دلدل سوار
نکاوان سو بے صین نامور
ازان زخم زن دمی سیکدس از نمه
وزان تهف نمن سیکدس
١٥
تمن تهذ بگردن انن سوی یمین
ازان یس بکنی دنن بر زمین
سپن ریزه ریزه تمن بالیقین
دنن جای در سفل السافلین
دران انجمن فتنه والا سپین
تمکو شور تا چرخ والا سپین
سپه پیش شاه آس ستاده بدے
برهنه رٹت تیغ ابرق نمانے
وَنهن اے برزگی بربری
کرن تیم دزان یلم دم خوری
ته دیش سپن خشمگین تم نره
ته دچهه دن لبی کوت ازحق سرا
وَنهن کو مانند شیر شکار
کرن حمله برپن اکه نابکار

کڈن تیغ بران نبراز نیام
صفا صف رٹن کافر بد اساس
کرن آسو حملہ چو شیر شکار
بہر سو کرن جاری دریای خون
تہ ڈلیشت اُن کافرن اضطراب
ودن گے بنزدیک آن شہریار
تہ ڈلیشت دل آزردہ گو شہریار
مہ چھوم بی گمانہ ز شہر فرنگ
بجیلہ زہ گرٹھ نزد این پہلوان
تہ بوزت وتھت دراو سوی نامور
دُپن حیدرس اے دلاور پلنگ
کرن مارہ کم پہلوان شیرزاد
قسم چھوی تُسندیم زہ پید اگرک
پزُوی ون کتکو چھوک زہ اے نامور
تہ بوزت کرن حیدرن زہر خند

بہر سو کردن کافرن قتل عام
یکایک ژٹن کینہہ تہ کہ نک پاس
گہے بر یمین و گہے بر یسار
زخون شہ زمین سر بسر لالہ گون
از انجا ژلن آسے بے آب و تاب
ملن خاک پانس ودن زار زار
وزیرس پرژھن کیاہ چھو تدبیر کار
چھو نہ آمتن این دلاور نہنگ
پرُژھن کیاہ زہ چھوی ذات نام نشان
نشہ حیدرس کو بعقل و بہر
سبب کیاہ ژ سپنک مقابل بجنگ
غرض کیاہ ژ چھوی وتنہ در دل [illegible]
قوی و دلاور ہویدا اگرمگ
دلیر و دلاور بعقل و ہنر
دُپن تس کہ اے مرد نیرنگ و فند

بنزدیک پس شاہ بیداد گر
تس نادیو ادھم نامدار
16

دین میانه بنجته به شیر شکار
مه چهوم یئ گمانه علی پهلوان
شهن د پو وزیرس به فوج گران
مگر زنده انزن رټت خواه مخواه
اگر زنده انه هن رټت پهلوان
ته بوزرت هتهن دراو فوج گران
هزاران علم های گلگون بهار
بشور آے نقاره های گران
زبانگ طرم وتهوتهوی هول حال
زخر مهره آواز ترڅه هولناک
ته ډیشت علیؑ ولی نامدار
الٰهی ژه چهوک قادرِ کارساز
مه کرونکنس زور وقوت عطا
بواک چهوس ته کافر زحد بیشمار
ونت بئ ټهون سر تنهر بر زمین

نگوی زاله پاسے اس کیاه چهووار
یهوی آسه بیشک یل نوجوان
تمکن گرڅه ژه بر حیدر پهلوان
لبک می نشن زیاده تر بایگاه
یهوی آسه بیشک یل نوجوان
بمیدان جنگ آن وزیر زمان
کرک ایستاده هزاران هزار
تزلزل سپون در زمین وزمان
پریشان سپین مغز های خیال
بنر درایه شرین سپین چاک چاک
سپین عذر خواه با خداوندگار
بقدرت رحهن چهوک نشیب وفراز
بهن پټ کرم فتح ونصرت عطا
چهوبت جایه ون فضل چانوی بکار
پنن حال باون بجان آفرین

نیا که گورس بانصین زیار
سرے زور ور پهلوان جار
مه بهم ازین لښکس بیشمار
ومی فتح ونصرت خداوندگار
هره کار چانوی جهان آفرین
سپک به هر نیکمنه نیک بایقین
ازان نعره شاه هم بدو زان دلیر
سپین تون وصورت گوبمان شبیر
سپین خوتن ذوالفقار از میان اندر
کډون ذوالفقار او جبس اندر
دوون کلوبرن تزاو حق زور رسان
ترن نعره حیدری زور رسان
تنن بنیس کران تا کران
بونه کوزد بینس تهیم کفار
صفا صف وسیت پی تهیم کفار
سپین سار بهیو شس لے اختیار

چهوکهمت ازان نعره سهمناک
سپین بی هزار از ستمگر هلاک
پهر پرو مقاتل ز تحت شهی
زمونی وحرز تس نه کینه اگهی
یهوی نعره پهکین هولناک
کړن ولدرس گوبا ترس وباک
بشور آو مانند فیل دمان
زنرت زهنه زنجیر دریکران
ددون آو مانند شیر شکار
کړن کافرن هر طرف تار ومار
کړن ماره کافر زحد بیشمار
پیچن والو نزدیک شیر جبار
مشی کړن وچهت شادمان گو علی
دژن جف مشی ولدرس ولی

مرد ڈلیشت گرڅهن سنگ خارا چهر
پیه کافر و بوز بیتو گفت سگ
گرڅهن پادشاه‌س ونگ ردبرد
مرنس نشر و از در ان کرچه تابر
علی ولی حیدر نامدار
کریمی دین می چه پشر جبار
سوبوی گوس ړا کافر بد نهم
پسند چهوه توی دشمن پکیز در
پیس نه دین چهوک کړے پیر ردیا
نه توزیت بخښره سوی شیر غرا

سپن لات و عزی ژه پره ممبر
ان مسر سری ژی نشه پیلوان
تمی په شاهن کړن حکم نر
وزیرکس دین فوج کډ سر نیم

۱۸

نه ڈلیشت پراکنده گے اہل نار بر	تعجب کرن لگ تمی نابکار
ہوش آئے تم کافر بدگہر	کروک گیر بر حیدر نامور
ہتنک تیر باران کرن ہر طرف	علی صاحبس پٹ تمو چون ہدف
نه ڈلیشت علی ولی نامدار	سپن حمله زن مثل شیر شکار
کرن ذوالفقار جلی تم نبر	دون کافرن ژاو نو جبس اندر
ہتن حمله ہر سو کرن ہمچو شیر	زہر سوان کافران تم بزیر
زہر سو وڈاون تمی بے شمار	ہزاران دتن درنه از ذوالفقار
کڈن یامتهن آسو گرز گران	گرڅهن روز تقن آس تم بدگمان
زنیزه کرن آسو سنگن شگاف	اژن کافرن آس در شیت وناف
کڈن یامتهن ضرب تیغ بران	شه ست زن اکی ژنجه ستین مران
وچهت مردی اہل یل نامور	سپهس پٹ یوان آس تم بدسیر
زہر سو پکن آسو دریای خون	سو میدان سراسر گمت لاله گون
اژان حال گو کافرن اضطراب	پریشان سپن سخت بے آب وتاب
ویک حیدر رس اے یل نامور	ژه چهوک آدمی یا که جن و بشر
برای خداون پنن ناو صاف	ژه کس نامور چهوک بغیر از خلاف

تمام سیمبران نه وزیران تمام
لګه بر کړه وزیران همه خاص و عام
سپاهان کړه وران لښکر بیحساب
سپن جمع سی لښکر ان شتاب
چهو دریای فلنه مزن ازور بنګ
من پاوشت هن بغیر وان جنګ
ویک پاروس ملکر حمله ور فیل
ګرز ووجنگ پیک هنګ سر رانند شیر
ریځون ودرمیان آن ان پیل لښکر بیحساب
سبکیب اری سے پانند و دریای آب
وشغت نه ڈلیشت علی و ولی نامدار
سپن غدر خواه سوی سوی و دیگر
این پیاد سوی ایزد و ذوالجلال
کړن تکبیر تس پت بلا قیل و قال

ملایک گمت کینہ ور ہیچیاب
مسے سپن کافران خون روان ہمچو آب
علی ولی ہیچو شیر ژیان
پتین سپن کافران بفرد تیغ پران
سپد فتاب سے کافران کروان روی زرد
وسنت ہزار بین پیور پس تیغ و درد
سپید بار فشت اے از وشن اجل
بار امر نژہ اے شیر و پلنگ
ہر نژہ اے حیدر نامدار
علی ولی حیدر اوی کارزار

زبالا گرس اک سروش ندا
مبر غم ژہ اے حیدر باصفا

اگرچہ بو فوج اُن سربسر
دِی فتح ژی ایزد دادگر!

کنن یام گو حیدر رس این پیام
دُوگانہ پرُن بہر شکرانہ تمام

ازان پس سپُن دُلدُلس پٹ سوار
دوان ژاؤ در فوج دوزخ تمام

دتفوت اے کافر ہمین و بسیار
کرک کریک بر حیدر نامدار

تہ ڈلیشت سپن مرتضی خشمگین
کرُن از غضب نعرہ سہمگین

ازان نعرہ کافر وست پی تمام
سپُن کشتہ ست تاس تم بدلگام

پس انگہ رٹن درمیان ذوالفقار
ژٹن ہمچو کاہ تم ہمین وبسیار

خداین تتی سوز روح الامین
بنر دیک حیدر شہ مومنین

دُپن تس ژہ گرھ اے امین خدا
ملایک ہتھن پیش شیر خدا

بحکم خدا جبرئیل امین
تتنی آؤ نزد شہ مومنین

دچھن حیدر ن یام فوج گران
ملایک نمی سہمگین بگران

کڈن ذوالفقار جلی از نیام
کرن کافرن منز قیامت تمام

کرنہ لگو بلیہ غیبکوی فوج جنگ
سپن کافر بدگہر سخت تنگ

دون بیت کنوی آسو شیر جبار
پون سرتھپر کافرن بے شمار

سنوی رود و دراوی ابر حی تم
کرن شب بد سب اہلکار ست
نعرہ بہ ابر ابر لنگ ہر سر
سبن زخم ہمن بستر و درونک
بناہ ہم سنگوان سوی نیزدوان پاک
بیت کن مقابل پیش ژر امیر
ابن نادرت جلہ دانا وزیر
دیونک و نومہ زن بیگمان
سپین مارہ کیناہ دلاور جوان
وزیر و دپس اے شہ نامور
شہ چھ از سپاہان سپین مختصر
ہزاران چھ زخمی گمت نیم جان
ز دست علی شیر نر پہلوان
ز تو زت در اندیشہ کو ہم یار
ازین غم پنی رنگ جگر پارہ پار
دریغ سپین میان لشکر بتاہ
فزیت علی شیر لشکر بتاہ
وزیران دپی اے شہ نامدار
دپیاسے غم مہ کر خواہش کارزار

نه بوزت بخنده سپن نامور
ژه گرژه باز گشت ایچمان پهلوان
یه کپن ژه منگوتی دمو بیگمان
عفو کر یله کی خداوند گار
پین لیر از جنگ اے نامدار
ز حد لعل و گوهر دمو بید رنگ
تیاس خدا ده نجات اے پلنگ

دپن تس کرے کافر بد گهر
ژه دیپ پادشاهس بروشنز وان
دپن چهوی علیؑ ولی پهلوان
ژهنن کفر تراوت کرن دین قبول
گرژه هو راضی سارن محمدؐ رسول
دمو بو امان از دم ذو الفقار
ز نار جهنم گرژه هو رستگار

ونن میانو بوزت نه اصلا مگر
دلس شهر یارن مه کر گو گمان
وچو منه اس هیو مه کانه شهسوار
اگرچه کرو جنگ با شیر زاد
مگر چهوم دلس ننز پون ني صلاح
کرس عذر خواهی ز حد بیشمار
یله صبحنس آفتاب منیر
جهان گو منور کران تا کران
علیؑ ولی حیدر نامدار
ڈرن دلدلس حف بمانند شیر
بجولان کدن خسته روی زمین
ڈرن کریک مانند غران پلنگ
ازان نعره گو کافرن لرزجان
دون گو وزیر نز دشیر ژیان
قسم چهوی تو ندیم زه پیدا کرک

تولت فتنه پانے بلا در دسر
زبردست تیهو حیدر پهلوان
کوتی زن کرن لشکر تار و مار
یقیناً کری سار لشکر بباد !
بنز دیک حیدر زه گرژه صبحگاه
که شاید نرم گرژه سو شیر شکار
کهست گو بر افلاک دیرینه پیر
نبر درای گردان جنگ آوران
سپون فارغ از امر پروردگار
پکان درای میدانس اندر دلیر
به نیزه کرن خسته چرخ برین
ایتو کافرو جلد بمیدان جنگ
وچھوک یله بمیدان سو شیر غران
دپن تس که اے نامور پهلوان
باین زور و قوت هویدا کروک

سره بواده خون او هم معاف
نتی نوه کرو جل و نوه مصاف
نتی نوه کرو وزیر یاران
نه بوزت ووزن بیهی اوستان
ونن پادشاهس سر پاشان
علی ولی حیدر یار جهان
دپن چهوی ژه اے تو نوه قرار
بدین محمد کرو نوه جو ذو الفقار
دمو بو امان از دم سپن در غضب
نه بوزت سپن دین فوج صد هزار
حیدر یار سپه ژه نوه زنشت
قدیر یس بر دست کلام الله کلاه

دُوم مہ جگر و النجہ کباب
بجلدی مہ نش انہ نادُن رٹت
یہ بوزت وزیرن کرن حکم نر
زگردان جنگی کڈن صد ہزار
زبانگ طرُم و تھو تنقوی گیرودار
پکن درایہ لشکر زبس طمطراق
تہ ڈلیشت علیؑ شیر پروردگار
کرُن نعرہ مانند غران پلنگ
ازان نعرہ پیوٕ کافرن لرزجان
بہوش آئے یلہ تھد و تھنت گے زجائے
کروک حملہ ہر سو بہ تیر و کمان
تہ ڈلیشت سپُن مرتضیٰ کینہ خواہ
کران حملہ بو ہمچو شیر شکار
متیو مرُت بمانند فیل دمان
یون بت صفس بٹ دون تت تلف

چھو بتھو خیرہ سر حیدر بوترابؑ
ننہ گرشہ تراون تتی سر ژٹت
اُنن سمبرت فوج تم سر بسر
بہر سو تلکُ سخت گرد و غبار
سپُن زلزلہ در ہمہ کوہسار
نولکُ شور و غوغا بروم و عراق
دوان ژاؤ در لشکر صد ہزار
رٹت ذوالفقارن درخشان بجنگ
پتھر بر زمین پیے حود بو انگان
رٹنگ درمیان حیدر نبک رای
رٹن بر سپر حیدرؑ پاک شان
زہر سو کرن ہتنہ کافر تباہ
گہی بر یمین و گہے بر یسار
ژٹن کافرن گو بہ تیغ و سنان
کران آسو خالی تمن صف بصف

وچیت کافرن لرزہ بجان چیپن
برشتہ سو بیدان بیشتان چیسل بہار
سپیون نخون جوشان جوشان سر و دار
بون ابرہ مرودن وران علی پہلوان
بزخبات سرکفاران عاجنبل اوجوان
سپیون تنک سرکفاران حیدر نابدار
علاط گرو سرتران حیدر عاجنز خبات سرکفار
سرتہ صیاہ زادہ تہ عاجنز سر نابعو
سمنہ بزتن جیب سر ابرہ
حمرہ تمت بین ابر
ستھاہ زحم ہمت جیب ان خبیل
وونتس اس سپرن سپیدان خبیل
تیس سپیدار ہیون ہتھین
نجیر انحدا ہخہ نہ یاور تمین
سیپ وقتیس بدجواہ ودشمن ہمتیس

۲۱

غرض آسو حیدر بمیدان جنگ
کرن ہر طرف حملہ ہمچون پلنگ
گہی اس از خنجر خونفشان
گہی بو زنیزہ بگرز گران
کرُن کافرن پارہ پارہ بجنگ
ہزاران کرن مارہ دوزخ اثر
تہ ڈلیشت مقاتل سپین دلجین
نفس کرن بربل پاک دین
ویُن بتھو دلاور دین روزگار
چھونہ بسمت پیش وپس اشکار
امس بیو چھونہ اسمت سام یل
نہ رستم امس بیو چھو ضرب المثل

اگرچہ ليو آسو اسفنديار
گمانہ مہ چھوم ئيد يهقوی روزہ جنگ
بيت کن سو حيدرؓ ربسوی خدا
دپن آسو اے پاک پروردگار
ايمنا بنا گہ رسالتماب ﷺ
زبين زخم ها آسو ثير دردناک
بيت کن يلہ ذات خيرالبشرؐ
هت اصحاب بيہ يار عالی تبار
چهل روز گذرت رسالتمابؐ
در انجا سين در تفکر صحاب
صحابو کروک عرض پيش رسولؐ
دپک تمس کہ اے سرور نامور
بد بنال موسیٰؑ تمی نابکار
ژلان آسو موسیٰ بفرسنگ و ميل
بنجوش آد موسیٰ عليہ السلام

يہ ظاهر چهو فولادنن استوار
اکهاه زندہ تراوی نہ يهقو هيو پلنگ
گران التجا آسو بر اين مدعا
ژہ رستوی مہ کانهہ چهو مينہ غمخوار و يار
هتهن فوج لشکر شتابان شتاب
کرت تيکيہ بر ايزد ذات پاک
مدينہ نبر دراو باکر و فر
پکن آس در کوہ هامون زار
يکان وات تم بر لب جوی آب
ترو کتهہ کنن اس ز دريای آب
ترو تارہ کتهہ پاٹ اے ذوالقبول
يلہ فوج فرعون بيداد گو
دوان آس هت خنجر آبدار
تيامام وات تم بر لب رود نيل
کڈن ضرب عاصہ بدريا تمام

دپک یار باکرمہ مطلب حصول
یہ لوزن سین در تفکر رسولؐ
ترو یهقو ز دریا گژهون نبول
تقوی بجز کرعتان یا رسولؐ
خزاین تمی زال ابر کس اندر
یی فوج فرعون و تهقو بلا تر
ازت گو سو موسیٰ پیو تر از برق
بلجم خدایہ گو یک طرف

نمی آنہ اد جبریلؑ امین
بدرگاہ آن سید المرسلینؐ
ز بعد سلام گرن این کلام
دپن تس کہ اے سرور نیک نام
بیتھی پاٹھ چھوی حکم حق یا جناب
بدریاو بیلو دہ شتابان شتاب

تہ لوزت جناب من ہمہ دوستان
ونن پیش یاران عالی نشان
ازان بیس بیچ سر آن تمہاب
... فوج لشکر ...
سو روز ... طرف عین
... حسن بیہ حسین
ہمہ فوج و لشکر عالی نشان
بیہ یار و اصحاب عالی جناب
... تس کہ اے شہنشاہ ہر دو جہان
... حیدر بہ عالیجناب

محمد علیؑ چھوی برادر ہسم
نہ چھوک ہیم دریانہ از آب و نار
تہ بوزرت مقابل سپین پر شرار
گنڈن ول سلاح سلب گو تیار
ونے کیاہ ہمس لشکر بیشمار
ہمی درای میدانس اندر رکین
زانبوہ لشکر ہوا بستہ گو
وڈن داتو فرش زمین بر فلک
زبانگ ستوران چنان شد غریو
غرض درادشہ باہمیں طمطراق
بریت کن پکان آو سوی جبرئیلؑ
دپن تس کہ اے حیدرؑ بوتراب
پکان آئی سلطان ہر دو جہان
تہ بوزرت سپین شاد شیر جبارؑ
دپن تس کہ اے دلدل تیز گام

چھنہ کو نہ چیز ک رٹن یم زہ غم
نہ چھوک یاری خاص پروردگار
دزس تن بمانند ہیزم زنار
بمیدان کڈن لشکر بیشمار
چہل لچھ پیادہ چہل لچھ سوار
سپین زلزلہ در تمام زمین
زسم ستوران زمین خستہ گو
سپن شور و شر در تمامی ملک
پریشان سپین شیر واژ در تہ دیو
زنبس لرزہ گو خارہ سنگن تہ چاک
بنزدیک حیدرؑ بلا قال و قیل
مبر غم ازین لشکر بیحساب
درین شہر ہت فوج ہمدوستان
زشادی دتن دلدلس کن وکار
ہمی واتو تیو شاہ خیر الانامؑ

تہ بوزرت بچھوٹس آو سوی یار پیش
و ون انگون نہ زدرسول خدا
نہچھو و نہچھو عسلی وی نا بند
خباب ن باشفقت اتن در زنار
کمبہ سپین حیدرؑ نا بسود
خباب ن و ریس لپس ایل ابیل نا بسود
یابن زرود وفوت زچھوی فرزند نا بسود
بلاشنگ تازہ چھو پیمبر و در نثین
صاحبن جملہ حال
ازان سپین علیؑ صاحبن تسیل و قال
وتن اتہ نخباتس بلا زحیر الانام
تہ بوزرت سپین نخباتش نیکین بیم
سرن حسب نرخن شدہ نام
سپین انگنہ الغد عالی مقام
بیت عمر فاروق عالی
سپین یہم ملائی تہ شیر جبار
ابوبکر و عثمانؓ بیہ جملہ یار
حسینؓ و حسنؓ سرور خوش خطاب
بحیدرؑ دادون آسپے ابر دیتاب
علیؑ صاحبن تم رٹن در بغل
زگریہ تموسن شہاہ شور وغل
دلاساہ کرن حیدرؑ درن بیشمار
سپین شادمان تم دیتا بدار
یسی انگہ حیتا لو کر و کی ہیرمی
دپن حیدرؑ کس کریاس ایدل
علیؑ صاحبن کرتہ در بر سو یام
برابر سپین زخم ہاتس تمام
مطہرؑ علیؑ کو پیچ مشک و گلاب
زیعامہ تہ شریف رسا نمائیندہ

کرن یا خداوند ارض و سما
نه و طبرنت جنابن ز دل التجا
گهرن غیب میدان و یا مون دغا
بجانس الکسی آسو فوج کفار
کرن ناته جهاناه و چهن در غبار
نظر تجنابن رسولی کفار
بگرد سپاه آس ان نوجوان
حسین و حسن بچو شیر ژیان

پرون حمد ایزد دادگر — دگر بار گو چست و چالاک تر
بیت کن مقابل بمیدان جنگ — کمر بسته لشکر هتهن بهر جنگ
دپن آسو فوجس شه بدگهر! — کرِ ویک قلم حملهٔ سخت تر
گرڙ هو تیهو نه نیرت شهِ مرسلین — جهو در دام پن باز مشکل ترین
جهو بڈ ساحراه حیدرِ بوتراب — برادر جهو تم سندہ سالتماب
انک جادوی سیت جهاناه تنگ — نه جهوک یم دریانه جهوک خف جنگ
ولیکن مه چهم لشکرِ بے حساب — مرن جادهت اندرین اضطراب
ونتِ بی کرن کر یک تم سهگین — که اۓ جادوان حیدرِ پاکدین
یون کو نه چهوک جل بمیدان جنگ — نئی پهلوانی مه نشِ بید رنگ
یه یوزرتا بشور آو شیر جبار — بمیدان تهین پیو پۓ کارزار
بمیدان تهین پۓ صحابه تمام — بحکم شهنشاه خیر الانام صلعم
کرک صف مقابل بمیدان جنگ — زهیبت ثنان آس شیر و پلنگ
صف قلبس اندر شهِ انبیاء صلعم — دون جلوہ مانند شمس الضحٰے
وچهن آسو حیدر چو شیر ژیان — کهو فرآسو فاروق عالی نشان
بیت کن ابوبکر رض مانندِ شیر — بدیگر طرف خاصه عثمان دلیر

پئی حال یا وک بجان آفرین
پر ناز ترا و ک پیتهر بر زمین
خزائن تهئی سوز روح الامین
خبر هت بدرگاه سلطان دین
نئی جبرئیل آو لقوفج گران
حضور شهنشاه کون و مکان

جناب رسول خدا [illegible]
[illegible]
[illegible]

حسین و حسن آن امیر زمان
سپین حمله مانند شیر ژیان
سپین نعره پای کردوان اسلامیان
آسمان سکینه و رمحشر شبه بیک سمان
زره و جوش پیت پیونهه آسمان
سپین ... ملک سخت جنگ جبرئیل

صحابه ته ڈلیشت بشو آیه سخت
زهر سکو سپین سخت تر طمطراق
که روز قیامت پدیدار گو
سپین خون جاری چو سیل بهار
ز بول شتر ها و اسپان و فیل
اکت کن علی شیر پروردگار
ڈوان بیته کنوی آسو شیر جبار
کران آسو خالی تمن صف بصف
بیت کن عمرؓ همچو غران پلنگ
کران نعره مانند رعد بهار
بیت کن ابو بکرؓ عالی نشان
به نیزه کران آسو سنگین شگاف
بیت کن سو عثمان یل نوجوان
دوان تیر بس آسو از خشم و کین
گمت کینه در چار خنجر گذار

کرو کی حمله مانند بک لوه لحن
که گویا دست آسمان پیونجاک
پر از لرزه سار وی به سمسار گو
سراسر سو میدان سپین لاله زار
سپین بحر جاری چو دریای نیل
هزاران دیلون دره ته از ذوالفقار
ز هیبت پون اک اکس پٹ کفار
پوان بیت صفس مٹ کران تت تلف
رٹت گرزه گاو پیکر بچنگ
ژٹن کافرن گه یمین و یسار
کران سرنگون آسو گردن کشان
بگرمره و ڈاون تن کوه قاف
کرن تیر باران تمن بیگمان
سُون آسو کس زوره اندر زمین
کرک ماره کافر ز حد بیشمار

نفوبن جنگ ملک سخت ان جبل
ملائک نعیبی سران ان نبل
زمین سپین لرزان سخت ان ان شتاب
سمندر سپین خون دو دریا سراب
سپین ناو بیشک ببانند سحاب
سرو کس جنگ از صبح تا وقت شام
سپین باز دهاند سر ...

جنابن بحیدر دین اے دلیر
ورین جنگ کیتاه سپین ماره شیر
دیش تخن ان اے رسول کبار
سکرو واره فوجس سراسر شمار
ورین جنگ ده سا سس مردوان
شهادت لبت گے بدار الامان
تو بورت جنابن بسوی خدا
تمن کتومنگون مغفرت در دعا

بیت کن معاتل پیئن پر ...
بلا باز گشت آو از جنگ و کین
وزیر الس دین اے وزیر زمان
پیین کیشته کیتاه دلاوریوان
وزیرن دیش اے شه نامدار
پیین ماره به یکهته پنجاه هزار

زه پلچ خسته زخمی گمت ناتوان — چه اک پلچ تمو لبته کرمرت جوان
نه بوزرت مقابل سپین زرد روی — پیتھر برزبین پیو تلین های هوی
دریغا کجا لشکر بے شمار — دریغا کجا جاه وحشمت دتار
وزیرن دبیس ائے شه باوفا — دینامی مه کر خواهش کازار
سو بد روی تختال بد روکمین — نمی فتنه برپا کرون جنگ وکین
یه بوزرت دبیس پادشاهن یے حال — مه کرآسو معلوم یتھو حسب حال
دلاور چه یته عربکی تیغ زن — پلنگ دمان شبیر زرفیل تن
تمو منزه چھونه کونه اکهاه ناتوان — بهر کس چه مانند شیر ژیان
مگر زیاده جنگی چھو شیر جبار — نمی فوج برهم کرم بے شمار
به تدبیر از رات سوی نامور — کرون گرڑه بسته بلا خوف ڈر
نه بوزرت وزیرو دبیس یتھو حال — مگر اے شهنشاه فرخنده فال
چھو ماسهل یتھو نامور پهلوان — کرت لبته آتن بتاب وتوان
کنوی زنو اژن در صف صد هزار — بیکدم کرن سارنی لوره پار
نه پانس ژه معلوم سپنوی عیان — چھو کتھو زور حیدر پاکشان
یه بوزرت در اندیشه گو شهر یار — وزیرس پرژهن کیاه چھو تدبیر کار

بری مرضان شفا وار آس
سیمین بدن تنبل انار آس
پسکم صاف کیاه نم مر انند سو مر
زنافه لون مشک ادو نیه بیر و مر
نمنندوی کس لون وارنگ
رفیران ٹٹرن اس لون ایبرچه
ٹٹ نبین اندر اس گنج اس بکار
تعلدرات زعصمت سو فت بیار

زلف آسش پیچان سیه مار زن
سیه زاغ یا در شب تار زن

نته آس تم سنبل تابدار
پریشان کرت بهر ازار یار

سیه موی بله آس تراون بروی
لگن زاله عاشق ازان مشکموی

نته آسو ظلمات سوی موی سر
پکین تت اندر آبحیوان زبر

کمان ابروں بله لدن آس گون
کرن ماره عاشق گرٹھن غرق خون

بمژگان کرن آس آس شکار
وجھن بیس اکهاه سوی ودان زار زار

بجادو سیه چشم نیبر زله
نته آس بادام برگ گله

کرن بله کرشمه سه حور و پری
گرٹھن آس رلوزت مه و مشتری

الف هیو چیو کیاه نسته خنجر تمس
مژه تیر کیاه بمه و نخجر تمس

عقیقی زه لب تمسندی تابدار
دهن غنچه تت منز دُر خوشگوار

گلابی ز حسن خال هندوی تمس
میان زنخدان کوثر تمس

زه تمسنزه پوشه تهره زن بهار
بقدرت روپه دسته گیمت تیار

تمن خون آدم بجائے حنا
برمن دل گرٹھن عاشقن زُو فنا

صفا سینه ڈیشت خجل آفتاب
گمت آسو روزت سو بے آب و تاب

نته آس سیمین بدن زن بهار
شبن تت پٹھن میوه های انار

بی بیاب اس رسکل اندرزنان
نمس گمس خس لعل سین
بجی یارت سین اس صبح
زلعل وجوابرس اس لبن
بیتن سین خبابر اس زخون
تمس گلو ہیه تمه و شهت

سرا سر دو تهت گے پیاهان دین
پر کی باجماعت نماز بیتین
بکین حاکم پیغمبر سرکردگار
گر تهو یک قلم زحمت گرد ان سوار
ته بلوزت دو تهت گے پیاهان دین
گورن کهف بمیدان یقین پی بکین
نظر یام ترا وک بسوی کفار
لون توره یم اس باعجز و زار
عماری اندر د خدمت شهر یار
کنیزان غلامان هزاران هزار
بر از بار اشترهزاران هزار
لدت رود گوهر در تابدار
کنیزان غلامان پیکی بیست تس
درنے کیاه پتھے پاٹ بیه کبن کسی

چھ بوزن سیٹھ خشمگین ان شرم سلیٹن
وزیرو ویلہ کرھو شہنشاہ کون ومکان
دیوون زلطف و کرم تھو سیبیان
بصد عجز وزاری دین چھو شاہ
کری پیشکش نیر از بوم وبر
منگ کی ہدیہ لعل و دُر و گہر
خطا معاف کرسا نہ شہ نامدار
بصد آرزو چھوس بو امیدوار

بیہ پارچہ رنگ برنگ آس کیاہ	زرہ بف واطلاس تم آس کیاہ
امیران وزیران زحد بیشمار	چھکن برعماری دُر تابدار
پکن باعماری خورد و کلان	چھکن سیم و زر آس بیگمان
پراز بار اشتر ہزاران ہزار	لدت زرد گوہر در تابدار
باین حشمت وجاہ وفر تمام	گرعمت پی بدرگاہ خیرالانام
کرک دست بستہ جنابس سلام	نبرمی کرن ہتو کھ شیرین کلام
تہ ڈلشیت سیٹھن درعجب آنجناب	دین کافرن ائے شقی ناصواب
چھ کتہ یم کنیز و خلامان بہ پال	چھو کیاہ درعماری وینو قیل وقال
شتر ہا پراز لعل و گوہر برت	بیہ اسپ ابلق سراسر حرت
مدعا کیاہ ات اندر وینوز دتر	توہی اے استمگار دوزخ اثر
تہ بوزت سیٹھن دست بستہ وزیر	گرکس عرض ائے شاہ گردن فراز
عماری اندر دختر شہریار	چھو تس سینٹ این جاہ حشمت وقار
لدوی پادشاہن سلام نیاز	زگر عفو اے شاہ گردن فراز
یہ دختر مہ اسم گرامی عزیز	رٹن باخوشی چھے دن چانی کنیز
بیہ لعل وگوہر بیہ جاہ و حشم	زہ کن سوزم ائے سرور محتشم

دین چھو کی کرنے کافران لعین
کرد بارہ توہ داد ھمسم نامور
بو کر زاتہ بخشو دہ لیے بیسیم
ولی بذکر ودین ساری قبول
رضامند سیتو خدا اور رسول

گل اندام بوزرت سپین شادمان
پرون کلمہ دلول تم از شوق جان

بیت کن وزیر آیہ نزدیک شاہ
ونک گفت پیغمبر بطے باصفا

سراسر دنک پادشاہس سوال
بہ پیغمبر آسو کرمت مقال

تہ بوزرت سپین در غضب تسہ بار
کھتس خشم از حد سپین پر شرار

وزیران کرن قہر تم سخت تر
ونو مشورہ ید کہ اے بد گہر

عزیز از دل و جان آسم سہ گور
بدبنیانتہ آسس گویا کہ خور

لجم سے بدست شہ جاودان
چہ مشکل لبن باز و بیگمان

تہ بوزرت سپین تم وزیر لاجواب
زشرمندگی کینہ تہ رود گنہ تب

ازان پس شہن قسم نمرود کھیو
بقہر و شرارت سو پر نار گو

تمس از غضب کھتو شرارت بسر
پئی بر جگرس ہمے زن تبر

تمس ہوش وحس از دل تیرہ گو
سو در بحر غم برگ کاہ ایرہ گو

کرن خواب و خوردن تنامت حرام
تیامت نہ ہمہ امومنین انتقام

کرن حکم بنیر ہمہ خاص و عام
بمیدان جنگ از پے انتقام

غرض درا یہ تم کافر زشت کار
بمیدان جنگ از پے کارزار

چو سیلاب جوشان یکین گے کفار
تلک سخت ہر سوی گرد و غبار

۲۹

بیہ چاریار رسول انام
کرکی صف مرتب بمیدان جنگ
مقابل سپین ہجو شیر و پلنگ
صف قلبس اندر رسالتمآب
سپین جلوہ گر چون مہ و آفتاب
صف میمنس ہجو فولاد کوہ
ستادہ سپین حیدر ذی شکوہ
صف میسرس مثل غران پلنگ
ایستادہ سپین بہر جنگ
بہ دیگر طرف بوبکر ہجو شیر
ذلت کی سو عثمان گردیم
علی صاحبین نور دیدہ تم
کردت تیغ بران ازن نام

بعت کن عمر ہمچو شیر غران
بہ شمشیر شیرن کرن کو گڑ شمار
اکت کی علی شیر پروردگار
لکی مارہ کفار دوزخ نشان
سپین خونہ سیلاب روان بیکمان
زبیست ژلان گیہ شیر و پلنگ
دوی ہر مقابل پلہ گیہ جنگ

بگرزہ و ڈاوان ہزاران جوان
بہ نیزہ گران آسو سنگن شگاف
بہ شمشیر بران زمین کوہ قاف
بہ ہر یگ طرف آن بیل نامور
ابوبکر صدیق فرخندہ فر
کرن از تیر زین سواران تباہ
بہ نیزہ و ڈاوان تمن مثل کاہ

گو ڈن گو لشکر گہ مومنن
کرن نعرہ مانند غران پلنگ
تہ بوزرت شہن لشکر دہ ہزار
یوانی رٹک درمیان نامور
تہ ڈلیشت علیؑ صاحب از قہر
کرن حملہ مانند آشفتہ فیل
کرن حملہ گو ہمچو غران پلنگ
تہ ڈلیشت بشور آو عمر خطاب
د ڈن ژاو د لشکر کافران
بہ ڈلیشت مقاتل سپین پر شرار
رٹک درمیان آن دو لرد دلیر
تہ ڈلیشت صحابہ بشور آیہ سخت
ملہ ڈوک تمن کافران طمطراق
زہر سو سپین سخت تر طمطراق
و تھت آی یک حملہ ساری کفار

نبرد را و حیدر پی جنگ و کین
الو کافر و ول بمیدان جنگ
روانہ کرن بہ سر کارزار
تو لک ہر طرف گرز و تیغ و تیر
کرن ذوالفقارن جلی دل نبر
کرون خون روان ہمچو دریای عل
بہر سو اژن کافران سخت تنگ
کرن تیز توسن بمانند آب
بشمشیر بران کرن خون روان
روان کرن لشکر بے شمار
گرک حملہ ہر سو بمانند شیر
و تھت آیے بر کافر تیرہ بخت
سپین زلزلہ تا بروم و عراق
کہ گو وست آسمان پیو نجاک
سپین زیر لشکر ہمہ دشت و خار

۳۰

بہ دست عثمان چو غران پلنگ
[illegible] اسلامیان
[illegible] و ژوان
[illegible] اسلامیان
[illegible] ژوان
[illegible] ہزاران ہزار
[illegible] ہزاران و کفار
[illegible] تیر و تبار
[illegible] بطلمات [illegible]
[illegible] سپین بیکمان
[illegible] الامان الامان

خلک کونه نیس کونه نیته تار سوی
سرکرین تیغ بران جنس و برودی
دپن پا کافرس اے شتی بدگهر
ون نار رٹ تیغ بران لکرت اول نیاه ضرب تیغ دوپیه
هاین پا تیغ بران رفرس لکرت اوکن ضرب سرجبا
هنیه زنده ذوالفقار جلی زوونه
سرکرین کافرن علی صاحبن ازبر
جهوت علی صاحبن کافرن
دو دو سی ضرب تیغ دو
لکاورن کافرس ضرب حاکی
ازان ضرب یکسان نجاک
سرپیت ببعد سرکردن زمین آسمان
تیغی پایت جهوی دامنی سمی و زنگان
سپت دامنی

ته بوزرت مقاتل سپین پرشرار	مقابل سپین سوی لشبیر جبار
دپن حیدرس اے شه بوتراب	کروت جادوی سیت جهاناه خراب
ونیامی ازین ملک گژه بازگشت	دمی لعل و گوهر کرے بیش کش
ته بوزرت نه ای گردنی بیم و باک	وڈاوت بگرزه سوت ون نجاک
باین تیغ بران کری پاره پار	بمرت لبته یا زنده زالت بنار
ته بوزرت بکین آو شیر جبار	دپن شهر پارس جهوبی زوبکار
زه پر کلمه قل و دل بصدق و یقین	لیک سرفرازی بدنیا و دین
کرک پادشاهی بهک برقرار	امان بودمی از دم ذوالفقار
ته بوزرت لشور آو سوی بدگهر	دوستی تلن گرزه کاڈسر
دتن سوی برت بر سر پهلوان	بزور و بقوت بتاب و توان
علی صاحبن رٹ سپر درزمان	بتائید یزدان لبت گو امان
پتی حمله کر کافرن زود تر	تلن گرزه لاین به بار دگر
علی صاحبن یاد مولی کروان	رٹن بر سپیر گرزه دب رد کروان
تریم حمله شاهن انن از قهر	دتن حیدرس گرزه کاوسر
امان گولبرت حیدر بوتراب	ستهاه خشمگین گو ازان پیچ و تاب

۳۱

غرض نمودیله کافر بدگهر
ریت گے کفاران بیداد گر
سپین حکمت شاه رسالتماب
کرو حمله بر فوج دوزخ شتاب
و تهفت آیه اصحاب یاران تمام
کری کافرن هر قیامت قیام
ته و تیشت انن کافرن اضطراب
کرے سے بے آب و تاب

بریچ زادی اصحاب مانند آب
اندر زاد شهرس اندر شه بوتراب
کردن مولد دروازه شهر کی تمام
پرچ کوگی لاران شه بوتراب
کرگی بسته دروازه شهر کی تمام
ودن زاید شهرس اندر خاص و عام
از انجا رکن اے ...

بکن چار یار رسول کبار
تم بر کرم کر مطلب حصول
خدایا پیدا اک جناب رسولؐ
کہ امام کو نامہ مشکبار
ازان شاہ صاحب تن پیشمار
سین پیشتر و تم مبارکی کران
و بیک زن و مرد پیر و جوان

ریھوم دریں نامۂ خداوندگار
بشاہ حسن ہم بشاہ حسینؑ
بیاکن عابدین فاطمہ نور عین
یہ دینا و عقبیٰ تھوم شاد شاد
پیوی آرزو چھوم پیوی چھوم مراد
یہ اردو یہ نامہ و چھوم مشکبار
رقم کر متین نہ بحرت تحفہ نالے

پتی ژاو شاہ رسالتماب صلے
و دن آیہ شہر ک ہمہ خاص و عام
کرک دست بستہ ادای سلام
زن و مرد نزدیک خیر صلے الانام
امیران وزیران مسلمان سین
ازان پس بحکم رسول کبار
بنا مسجدن ہند سین جا بجا
سین شہر قندور روشن تمام
پس انگہ جنابن امیر و وزیر
ازان جملہ اُن حضرتن اک وزیر
بجای مقاتل بناون سو شاہ
دران شہر قندور از کافران
ازان پس شہنشاہ خیر البشر صلے
بفتح و ظفر آن رسالتماب صلے
بفتح و ظفر آن رسالت پناہ

کھست بیوت تختس سو چون آفتاب
بر خدمت شاہ خیر الانام
پرن کلمہ گے ہر یکے خاص و عام
یون گے پرن کلمہ تم خاص و عام
کنیزان غلامان ثنا خوان سین
تپل و خانہ سار وی کر وک لوہ پار
سین بانگ و صلوات شام و بگاہ
بدین محمد علیہ السلام
انن بونٹ کن تم صغیر و کبیر
بناون شہنشاہ آفاق گیر
بدین محمد صلے لبون بگاہ
نشانہ کونے رود نہ بیگمان
بطیبہ زمین آو یا کر وفر
بہ یثرب زمین وا تو مانند آب
بہ یثرب زمین وا تو مانند ماہ

ولیکن جھپ گا سر شہ ہین تن بنا [illegible]
بار و و یون کہ جھپ اٹی تن جنگ [illegible]
[illegible]

عمر صاحب لقب شاہ جہان
محمد منور بہ ایسو ابد جہان
سو بادشاہ عزا سو پیشکش بیکران
[illegible]
ہزاران درود و ہزاران سلام
بہ روح محمد علیہ السلام
بہ شہر [illegible] شہنشاہ کون و مکان

تمام شد جنگ قندور

راقم [illegible] محمد شریف [illegible]